

Mathilda Rotkirchs brev till Adolph R. Nevas den 12 Februari 1840

Ank. d. 1te Mart.

Besv. den 2-4. Mart

Gode Älskade Adolph ! Genom Mammans bref till dig kort före vår afresa ifrån Åbo känner du orsaken till vår hitkomst och föratt stilla din oro vill jag genast börja med att tala om våra kära systrar. Augusta är nu Gudvare lof efter all förmodan fullkomligen på bättringen; samma dag vi kom hit som skedde i förrgår, sade alla att en stor förändring skedd; i går var hon bättre och i dag äfven sedan hon fått sofva hela natten som ännu ej varit fallet under alla de 7 veckor hon legat sjuk, hon talar utan stor mattighet och har en rätt god apt: känner nu inga plågor heller, är vid godt humeur och så ofantligt glad att vi kommo hit; långsamt lär det komma att gå innan hon bliver fullkomligt frisk, men så snart man kan hoppas att sjukdomen fullkomligen är häfven har man allt skäl att glädjas och blott be Gud att så måtte fortfara. Lilla Axels resa har nu blifvit uppskjuten huru länge vet man ännu ej, men kanske möjligtvis ända till sommaren, detta är lyckligt för Augusta. Emilie var äfven frisk; vi passerade hos henne par dagar innan vi reste hit. men de äldre gossarna voro ej rätt bra, lilla Fredric fick smått feber om aftnarna och en stygg örfverk emellanåt. sviter efter den invertes Charlakans feber han haft. Lilla Robert kunde vi knapt känna igen, ty så förändrad var han blek och svullen, hela hans mund hade varit utslagen, läpparna sära och blodiga, hela hans glada lifliga humeur var borta utom några stunder på dagen; de visste ej rätt hvad han haft för en sjukdom, han var dock så bra att han upphört att medicinera den stackars lilla ungen måtte han snart bifva sig lik igen. Den yngsta lilla Dockan (som bröderna kallar honom) är söt och rask, i går var han 5 veckor och i dag lär hans Barnsöl vara. Troligen kommer han att heta något efter dig, Emilie sade sig vilja det. Mamma mår bra, har ej haft sin stygga kramp på länge, Therese och jag äro äfven friska, så att för närvarande kan man ej klaga; endast lilla Augusta skrämde oss litet i går, hon får en besynnerlig svimning ibland, under det hon satt och läste blef hon

aldeles utan medvetande, sitter och ser vint med ögonen, börjar sjunga och svarar helt tokigt när man talar till henne, efter en stund går detta öfver och hon känner sig litet yr i hufvudet och kommer ej alls igåg hvad som passeradt; för resten mår hon mycket bra och ser frisk ut; i går var det tredje gången detta händt henne; man tror att detta härrör af mask; Mamma kallar det för Hönsdåningar. I öfvermorgon kommer Doktor Sjöman hit och då ger han väl henne någon medicine. - Ack ! Goda Adolph hvad det är längesedan vi hade brev af dig, mitt af den 11 Januari var det sednaste, för hvilket jag nu äfven hjertligt tackar dig, Posterna går långsamt denna tid och är det säkert de som pröfvar oss i vår längtan, ty frisk måtte du väl få vara ! - Therese lär väl skrifvit om huru treffligt vi hade i Åbo genom Sophie Taubes vistelse hos oss, hon var nu blott litet öfver 3:ne veckor men skulle kanske blöfvit hela denna månad om vi ej rest. Ack du kan ej tro hvad det var ängsligt först när Emilies brev kom och bad oss komma hit, att Boyen sjelf så mycket bedt derom. vi trodde, som man alltid gör på afstånd, att allt var mycket farligare; jag var mycket orolig och ängslig, hade haft kännning af min stygga hjertklappning igen en tid, och under det våld jag gjorde mig, qväfva allt m.m. steg bloden så upp åt hufvudet att jag flere gånger blödde näsblod och äfven några gånger hostade upp blod, detta gjorde att jag fick låf att medicinera. Melart ordinerade mig mycken stillhet och fick jag ej företafa resan förrän allt var förbi, hvarföre den skjöts upp ena dagen efter den andra tills jag ännu mycket ^{matt} ~~xxxxx~~ satt mig i slädan och reste af; hjertklappningen har aldeles försvunnit och jag mår förträffligen. Som allting skall förstoras, sade man genast i Åbo att jag haft blodstörtning, mitt bröst så dåligt och att jag fått allt genom för flitigt målande. Allt förhåller sig Gud vare låf tvertom, på flere år har mitt bröst ej varit så bra som nu jag har ingen hosta, känner intet ondt deri, måladt har jag äfven gjordt bra litet denna vinter, som jag nu smått ångrar när denna resa kom, hvarigenom jag får bra litet färdigt till sommaren. Pappas portrait, pendant toll Mammes här, har jag med mig, och

gör det mig riktigt lycklig att alla finna det så mycket mycket likt jag behöfver ej ändra något derpå, Gamla Wandsh. Ramsay, Oncle Ehrenström, Figge, m.fl. som voro hos Emilie en afton voro aldeles frapperade af likheten, detta gläder mig så obeskrifligen då jag verkligen mången gång har misströstat, måladt och måladt om flere gånger, häraf ser jag hur bra det är att vara ihärdig; om jag ock haft det stora Wassa så likt som detta ! framdeles blifver lättare så snart jag har ett fullkomligt likt att rätta mig efter. Atte Aminoff reste nyligen till Petersburg och tog med sig Fiskar Gubben att sälja där, få se hvad han kan få för den, alltid måste det blifva något; jag målade sjelf af densamma igen en gång innan jag bortlämnade den. I från Stockholm fick jag nyss veta att originalet till min Gubbe var måladt för 200 år sedan af en som heter Gvirin van Brucklenkamp som så gammal och välmålad måste den hafva värde. Emilie ville hafva oss in till sig igen efter en vecka men tror jag ej att vi kommer dit så snart igen förr än på en gång när vi helt och hållet lemna Nevas då kanske blifver vi hos henne par veckor, ty förr än föret börjar taga utaf återvända vi ej till Åbo. Att ofta resa häremellan och staden blifver dyrt för Mamma; Alla tror att vi skall hafva så horribelt ledsamt här på Landet, men så är ej fallet jag isynnerhet tycker obeskrifligen om denna stillhet Om Emilie bodde på Landet äfven vore det mycket roligt men i Helsingfors när man kommer dit får man så fäsligt litet vara hemma, jemna bjudningar och alltid skall man tänka och hafva besvär med sin ledsamma klädsel. Om man sedan hade roligt borta och råkade på några intressanta menniskor heldst, så vore det något, men att rakt för ingenting bråka och hafva besvär är för odrägligt. Jag märker tydligt att jag blifvit gammal och trött vid allt flärdfullt i lifvet, att endast det verkliga, reella, har något värde för mig. Therese, ehuru mycket yngre än jag, säger sig ej längta till Helsingfors men nog skulle hon dock finna sig rätt road där är jag säker om, hon har många jemnåriga, och är dessutom i den ålder då allt bör roga

Den 19. I dag är Augusta just som litet sämre, har ej fått sofva i natt; det går långsamt med förbättringen. Augusta ber så oändligt mycket hälsas dig och tackar för ditt bref till henne af d. 7 förl. m. så snart hon blifver så frisk att hon orkar låfvar hon svara dig. Hon ber mig ännu ytterligare säga dig att hon fått penningarna från Carlstedt, hans bref var skrifvit den 20 December och kom ej med Posten därför måste det dragit så ut på tiden. I går var här Läsförhör, tvenne Prostar och en Cantor och derigenom grand dejeuner och diner, i dag reste de bort. På en hel vecka har man ej sedt solen det snögar och yr jemt och så mycket snö att man omöjligt kan gå ut. Ditt portrait du skickade Mamma togo vi med här finna de det nog likt ehuru ej aldeles. Jag har lofvat afrita det åt Augusta. Jag tog af Therese i Åbo på samma vis, man finner det äfven likt, och har jag gifvit det åt Augusta, nu skall jag snart försöka rita af Lilla Axel, Boyen m. fl. på det viset, måtte de lyckas med mig. Par veckor förr än vi reste ifrån Åbo och när vi trodde att Lilla Axel så snart skulle resa till Petersburg, skickade Mamma honom Svenska Nya Psalmboken skref några söta verser deri af Böttiger och ett mycket ömmande bref tillika. Jag skickade honom en plånbok skref några ord deri och insatte äfven ett litet portrait af hans Mamma ritat ur minnet i blyarts, detta fögnade honom mycket, nu kan han kanske få flere små portraitter af de sina. I går läste jag upp för Augusta och några andra flere ställen ur dina bref till mig, dessa rogade dem obeskrifligt. Ack! måtte budet som i morgon hitför Docktorn hafva med sig bref från dig. Du känner kanske redan att Charlotta Boye på Haga har slutat sitt lidande. Kommer du ihåg en Wasenius som i fjol vintras gifte sig i Helsingfors, hans Fru har nu äfven dödt. Pastor Melars har förlorat sitt enda barn en liten flicka om 9 månader, sjelf har hen bedt och gjordt tacksägelse öfver henne i kyrkan som skall varit ofantligt rörande. Det ynkligaste dödsfallet som inträffat på många år var dock General Directörsken Haartman, med så många små barn. Sorg, oro, bekymmer, se der, vårt lifs dagliga Gäster. Nej nu blir jag för triste. Farväl äl-

M.R:s brev 12/2 1840.

5.

skade Adolph. Mamma, Therese, Charlotta B. Boyen Lilla Augusta alla beder
hjärtligen hälsa dig genom din tillgifna

syster Mathilda.

